

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. J.**
sídlem X
zastoupený advokátkou JUDr. Šárkou Foltýnovou
sídlem Charvátova 58/11, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Janem Matějčkem
sídlem Vinohradská 1222/33, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2016, č. j. 111895/2016/KUSK-DOP/Lac,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2016, č. j. 111895/2016/KUSK-DOP/Lac, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 12 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Šárky Foltýnové, advokátky.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu zdejšímu soudu dne 18. 11. 2016 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu B., odboru dopravy a správních agend, jako speciálního stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací (dále jen „orgán I. stupně“) ze dne 8. 6. 2016 (pozn. soudu: žalovaný nesprávně uvádí 9. 6. 2016), č. j. MBE/40557/2016/DOPR-DrP, o povolení stavby „III/11533 B. rekonstrukce mostu přes trat' ČD na Zavadilku“ na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X a parc. č. st. X a X v katastrálním území B..
2. Žalobce namítl, že proti rozhodnutí orgánu I. stupně podal blanketní odvolání, avšak v rozporu s § 37 odst. 3 ve spojení s § 82 odst. 2 správního řádu nebyl vyzván k odstranění jeho vad (uvedení odvolacích důvodů). Žalobce podotkl, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 5. 2016, č. j. 9 As 297/2018-28, uvedl, že: „*Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu*“. Žalovaný tedy dle žalobce rozhodl o podaném odvolání, aniž by znal konkrétní odvolací námitky, tedy postupoval v rozporu s § 37 odst. 3 a § 82 odst. 2 správního řádu, čímž zkrátil žalobce na jeho právech ve smyslu § 65 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) způsobem majícím za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Podle něj žalobce neuvedením odvolacích námitek napadl rozhodnutí v celém rozsahu, a proto žalovaný vypořádal veškeré námitky, které v průběhu řízení žalobce vznesl. Ostatně byl žalobce po celou dobu zastoupen advokátem, a tudíž mu nic nebránilo uvést v odvolání věcné námitky, resp. je do rozhodnutí žalovaného ve věci doplnit. Žalovaný dále podotkl, že žalobce v celém řízení namítá nedostatečnou kapacitu objízdných tras při opravě mostu, což není předmětem tohoto řízení a také se zjevně nedotýká ochrany přírody a krajiny, což je hlavním posláním žalobce. Na závěr žalovaný dodal, že dle jeho mínění žalobce nesplnil zákonnou podmínku pro účast ve stavebním řízení podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), protože dne 4. 1. 2016 podal žádost o informování o správním řízení, v níž vyjádřil úmysl se řízení účastnit, avšak po vyvěšení oznámení o zahájení řízení dne 6. 4. 2016 nepodal orgánu I. stupně oznámení o účasti v řízení.
4. Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila pouze k návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.

Soud ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

5. Rozhodnutím orgánu I. stupně ze dne 8. 6. 2016 (vyvěšeného od 9. 6. 2016 do 27. 6. 2016 na úřední desce orgánu I. stupně) byla povolena stavba „III/11533 B. rekonstrukce mostu přes trat' ČD na Zavadilku“ na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X a parc. č. st. X a X v katastrálním území B.. Námitkou žalobce týkající se variantního zpracování projektové dokumentace umožňující uzavření vždy jedné poloviny mostu se orgán I. stupně nezabýval, protože dle jeho názoru přesahuje rozsah zájmů, které může dle zákona o ochraně přírody spolek hájit. Podotkl rovněž, že podle vyjádření hlavního inženýra projektu je nepovažuje za opodstatněné. Námitku týkající se objízdných tras také nevypořádával, neboť tato otázka nebyla předmětem tohoto řízení.
6. Dne 8. 7. 2016 podal žalobce k poštovní přepravě odvolání proti rozhodnutí orgánu I. stupně, v němž uvedl: „*Dne 8. 6. 2016 vydal Městský úřad B., odbor dopravy a správních agend stavební povolení na stavbu III/11533 B. rekonstrukce mostu přes trat' ČD ba Zavadilku*“. S. J., IČ: X, sídlem X, PSČ: X, tímto

jako účastník řízení proti vydanému stavebnímu povolení č.j. MBE/40557/2016/DOPR-DrP, sp. zn. 16854/2015/DOPR, podává v běžící lhůtě odvolání“.

7. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 8. 9. 2016 odvolání zamítl a rozhodnutí orgánu I. stupně potvrdil.

V posuzované věci soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:

8. Podle § 37 odst. 3 správního řádu: „*Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu*“.
9. Podle § 82 odst. 2 správního řádu: „*Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka*“.
10. Soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (viz § 75 s. ř. s.).
11. Soud dále konstatuje, že argumentace žalovaného o neoznámení účasti v řízení žalobce není důvodná. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2005, č. j. 3 As 10/2004-52, č. 659/2005 Sb. NSS, se osmidenní lhůta počítá ode dne informování občanského sdružení o zahájení řízení, které má být podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 4. 2006, č. j. 30 Ca 5/2006-21, č. 1330/2007 Sb. NSS, písemné a individuální. Jelikož orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení pouze veřejnou vyhláškou, nepočala mu od 6. 4. 2016 plynout osmidenní lhůta k oznámení účasti v řízení, a proto s ním orgán I. stupně při nahlížení do spisu dne 22. 4. 2016 a dále v řízení jej správně považoval za účastníka řízení, neboť zájem žalobce účastnit se řízení byl z jeho žádosti o informování o správním řízení ze dne 4. 1. 2016 zcela zřejmý a při nahlížení do spisu byl potvrzen.
12. Těžištěm v předmětné věci však je nevyzvání žalobce k odstranění vad odvolání spočívajících v absenci odvolacích námitek. Soud v tomto ohledu poukazuje na právní názor Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 5. 5. 2016, č. j. 9 As 297/2018-28: „*Správní soudy se již touto otázkou opakovaně zabývaly, a to nejen v rozsudku zmiňovaným krajským soudem, ale také např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009 – 53. Soud dospěl k jednoznačnému závěru: ‚[n]emá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.‘ Tento jednoznačný závěr, který konvenuje se závěrem napadeného rozsudku, vychází primárně z výkladu § 82 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Pouze pokud jde o rozsah, ve kterém odvolatel napadá rozhodnutí, pak lze konstatovat, že neuvedení této náležitosti nebrání projednání odvolání, protože správní řád stanoví, že se rozhodnutí přezkoumá v celém rozsahu. Výše uvedené ovšem nelze vztáhnout na odvolací důvody, tedy na uvedení konkrétních skutečností, ve kterých odvolatel spatřuje rozpor s právními předpisy či jiné vady řízení. Tyto důvody odvolací orgán nezná a nemůže je sám dovozovat, jejich uvedení je plně v dispozici odvolatele. Odvolací orgán nemůže napadené rozhodnutí přezkoumat, aniž by odvolací důvody znal“.* Z uvedeného názoru Nejvyššího správního soudu vyplývá, že za řádné vymezení spatřovaného rozporu rozhodnutí s právními předpisy nelze s odkazem na § 82 odst. 2 správního řádu považovat absenci vymezení rozsahu napadení rozhodnutí. Neobstojí ani argumentace žalovaného, že vypořádal veškeré námítky, které žalobce v řízení před orgánem I. stupně vznesl, neboť žalobce z povahy věci

nemohl před vydáním rozhodnutí vymezit jeho vady, a svou dosavadní argumentaci nemohl s ohledem na její vypořádání v odůvodnění rozhodnutí doplnit či upravit, a proto námitky žalobce vznesené v průběhu řízení představují pouze část jeho možné odvolací argumentace. Žalovaný tedy rozhodl o odvolání, aniž by postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu odstranil vady odvolání spočívající v absenci odvolací argumentace (viz § 82 odst. 2 správního řádu), a tudíž je dán důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení.

13. Pro úplnost soud dodává, že skutečnost, že byl žalobce již v průběhu řízení zastoupen advokátem, nic nemění na výše uvedené povinnosti žalovaného. Je však s podivem, že zástupkyně žalobce od podání odvolání dne 8. 7. 2016 do vydání napadeného rozhodnutí dne 8. 9. 2016 (tedy po dobu dvou měsíců) nebyla schopná řádným způsobem doplnit odvolací argumentaci.
14. Soud na základě uvedených skutečností výrokem pod bodem I podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Bude na žalovaném, aby ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu vyzval žalobce k doplnění odvolání a teprve následně o jeho odvolání rozhodl.
15. Soud výrokem pod bodem II podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. přiznal žalobci, který byl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč, v zaplaceném soudním poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (který i v případě nepřiznání odkladného účinku zásadně představuje účelně vynaložené náklady na ochranu práv účastníka řízení - viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2014, č. j. 45 A 11/2012-61) a v nákladech souvisejících s právním zastoupením žalobce advokátem. Ty jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Odměna je dále tvořena dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) a částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 12 228 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Šárky Foltýnové, advokátky (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).
16. Soud výrokem pod bodem III podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nepřiznal osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí nějaké náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. dubna 2019

Olga Stránská, v. r.

předsedkyně senátu